

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

ZK ως διάδοχος του JM, σύνδικος πτώχευσης της BMA Nederland BV

κατά

BMA Braunschweigische Maschinenbauanstalt AG

παρισταμένου του: Stichting Belangbehartiging Crediteuren BMA Nederland

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 7, σημείο 2, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι τα δικαστήρια του τόπου στον οποίο είναι εγκατεστημένη η εταιρία που περιήλθε σε αδυναμία να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις των πιστωτών της, για τον λόγο ότι η «μητρική της μητρικής εταιρίας» της παρέβη το καθήκον επιμελείας που υπέχει έναντι των πιστωτών της πρώτης εταιρίας, έχουν διεθνή δικαιοδοσία να εκδικάσουν συλλογική αγωγή αποζημίωσης εξ αδικπραξίας ή οιονει αδικπραξίας, την οποία άσκησε ο σύνδικος της πτώχευσης της εν λόγω εταιρίας στο πλαίσιο του εκ του νόμου καθήκοντός του για τη ρευστοποίηση της πτωχευτικής περιουσίας, για λογαριασμό, αλλά όχι επ' ονόματι, του συνόλου των πιστωτών.
- 2) Η απάντηση στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα δεν διαφέρει αν συνεκτιμηθεί ότι, στην υπόθεση της κύριας δίκης, ένα ίδρυμα ενεργεί για την προάσπιση των συλλογικών συμφερόντων των πιστωτών και η ασκηθείσα προς τον σκοπό αυτόν αγωγή δεν λαμβάνει υπόψη τις ατομικές περιστάσεις που αφορούν κάθε πιστωτή.
- 3) Το άρθρο 8, σημείο 2, του κανονισμού 1215/2012 έχει την έννοια ότι το επιληφθέν της κύριας αγωγής δικαστήριο, σε περίπτωση που ανακαλέσει την απόφασή του με την οποία έκρινε ότι έχει διεθνή δικαιοδοσία για την εκδίκαση της αγωγής αυτής, χάνει εξ αυτού του λόγου αυτομάτως και τη διεθνή δικαιοδοσία να αποφανθεί επί των αιτημάτων του παρεμβαίνοντος.
- 4) Το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) 864/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις εξωσυμβατικές ενοχές («Ρώμη II»), έχει την έννοια ότι το εφαρμοστέο δίκαιο σε υποχρέωση αποζημίωσης απορρέουσα από το καθήκον επιμελείας που υπέχει η «μητρική της μητρικής εταιρίας» μιας κηρυχθείσας σε πτώχευση εταιρίας είναι, κατ' αρχήν, το δίκαιο της χώρας στην οποία η τελευταία είναι εγκατεστημένη, καίτοι η προηγούμενη σύναψη μεταξύ των δύο αυτών εταιριών συμφωνίας χρηματοδότησης που περιλαμβάνει ρήτρα παρέκτασης διεθνούς δικαιοδοσίας αποτελεί περίπτωση δυνάμενη να θεμελιώσει προδήλως στενότερους δεσμούς με άλλη χώρα, κατά την έννοια της παραγράφου 3 του εν λόγω άρθρου.

(¹) EE C 443 της 21.12.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 10ης Μαρτίου 2022 [αίτηση του Amtsgericht Hannover (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – Διαδικασία κατά του K

(Υπόθεση C-519/20) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Μεταναστευτική πολιτική – Οδηγία 2008/115/ΕΚ – Κράτηση ενόψει απομάκρυνσης – Άρθρο 16, παράγραφος 1 – Άμεσο αποτέλεσμα – Ειδική εγκατάσταση κράτησης – Έννοια – Κράτηση σε σωφρονιστικό κατάστημα – Προϋποθέσεις – Άρθρο 18 – Κατάσταση έκτακτης ανάγκης – Έννοια – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αποτελεσματικός δικαστικός έλεγχος)

(2022/C 171/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

K

παρισταμένης της: Landkreis Gifhorn

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών, έχει την έννοια ότι συγκεκριμένο τμήμα σωφρονιστικού καταστήματος, το οποίο, αφενός, ενώ έχει δικό του διευθυντή, υπάγεται στη διεύθυνση του σωφρονιστικού καταστήματος και υπόκειται στον αρμόδιο για τα σωφρονιστικά καταστήματα υπουργό και στο οποίο, αφετέρου, οι υπήκοοι τρίτων χωρών κρατούνται ενόψει απομάκρυνσης σε συγκεκριμένα κτίρια τα οποία έχουν δικές τους υποδομές και είναι απομονωμένα από τα λοιπά κτίρια του τμήματος στα οποία κρατούνται κατάδικοι, μπορεί να θεωρηθεί ως «ειδική εγκατάσταση κράτησης», κατά την έννοια της ως άνω διάταξης, εφόσον οι συνθήκες κράτησης των υπηκόων τρίτων χωρών αποτρέπουν, στο μέτρο του δυνατού, το ενδεχόμενο η κράτηση να προσομοιάζει με εγκλεισμό σε περιβάλλον φυλακής και διαμορφώνονται κατά τρόπον ώστε να γίνονται σεβαστά τόσο τα θεμελιώδη δικαιώματα που κατοχυρώνει ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και τα δικαιώματα που διασφαλίζονται στο άρθρο 16, παράγραφοι 2 έως 5, και στο άρθρο 17 της οδηγίας 2008/115.
- 2) Το άρθρο 18 της οδηγίας 2008/115, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, έχει την έννοια ότι το εθνικό δικαστήριο που καλείται, στο πλαίσιο της αρμοδιότητάς του, να διατάξει την κράτηση σε σωφρονιστικό κατάστημα υπηκόου τρίτης χώρας ενόψει απομάκρυνσης ή την παράταση της κράτησης αυτής πρέπει να μπορεί να ελέγξει αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις από τις οποίες το άρθρο 18 της οδηγίας εξαρτά τη δυνατότητα του κράτους μέλους να προβλέπει την κράτηση του εν λόγω υπηκόου σε σωφρονιστικό κατάστημα.
- 3) Το άρθρο 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/115, σε συνδυασμό με την αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης, έχει την έννοια ότι ένα εθνικό δικαστήριο οφείλει να μην εφαρμόσει νομοθεσία κράτους μέλους η οποία επιτρέπει προσωρινώς την κράτηση, ενόψει απομάκρυνσης, παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών σε σωφρονιστικά καταστήματα, χωριστά από τους κρατούμενους του κοινού δικαίου, στην περίπτωση που οι προϋποθέσεις από τις οποίες το άρθρο 18, παράγραφος 1, και το άρθρο 16, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, της οδηγίας εξαρτούν τη συμβατότητα της νομοθεσίας αυτής με το δίκαιο της Ένωσης δεν συντρέχουν ή έπαυσαν να συντρέχουν.

(¹) EE C 19 της 18.1.2021.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 3ης Μαρτίου 2022 [αίτηση του Korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Στο πλαίσιο της διαδικασίας που κίνησε η Α (Υπόθεση C-634/20) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή – Αναγνώριση επαγγελματικών προσόντων – Οδηγία 2005/36/ΕΚ – Πεδίο εφαρμογής – Προϋποθέσεις αποκτήσεως του δικαιώματος αυτόνομης ασκήσεως του ιατρικού επαγγέλματος στο κράτος μέλος υποδοχής – Πτυχίο το οποίο εκδόθηκε στο κράτος μέλος καταγωγής – Δικαίωμα ασκήσεως του ιατρικού επαγγέλματος για περιορισμένη περίοδο τριών ετών – Επίβλεψη από ιατρό που έχει άδεια ασκήσεως επαγγέλματος και ταυτόχρονη παρακολούθηση ειδικής τριετούς εκπαίδευσως στη γενική ιατρική – Άρθρα 45 και 49 ΣΛΕΕ)

(2022/C 171/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein hallinto-oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

A

παρισταμένης της: Sosiaali- ja terveystieteiden tutkimuskeskus ja valvontavirasto

Διατακτικό

Τα άρθρα 45 και 49 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι δεν επιτρέπουν στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής να χορηγεί σε ένα πρόσωπο, βάσει της εθνικής νομοθεσίας, δικαίωμα ασκήσεως του ιατρικού επαγγέλματος το οποίο να έχει περιορισμένη ισχύ τριών ετών και να τελεί υπό τη διττή προϋπόθεση, αφενός, ο ενδιαφερόμενος να υπόκειται κατά την άσκηση των καθηκόντων του στη διεύθυνση και επίβλεψη ιατρού που έχει άδεια ασκήσεως επαγγέλματος και, αφετέρου, ο ενδιαφερόμενος να παρακολουθήσει επιτυχώς κατά τη διάρκεια της εν λόγω περιόδου την ειδική τριετή εκπαίδευση στη γενική ιατρική, ώστε να μπορέσει να αποκτήσει το δικαίωμα αυτόνομης ασκήσεως του ιατρικού επαγγέλματος στο κράτος μέλος υποδοχής, λαμβανομένου υπόψη ότι ο ενδιαφερόμενος, ο οποίος παρακολούθησε στο κράτος μέλος καταγωγής βασική ιατρική εκπαίδευση, είναι κάτοχος του τίτλου εκπαίδευσως, όσον αφορά το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, ο οποίος μνημονεύεται στο